

Til beslutningsforslag nr. B 98. Betænkning afgivet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 11. maj 2004

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om stramning af familiesammenføringsreglerne med henblik på at undgå overgreb mod kvinder og børn

[af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 19. december 2003 og var til 1. behandling den 25. februar 2004. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 3 møder.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (S, V, DF og KF) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget er enige i grundsynspunktet om, at overgreb mod kvinder og børn er af det onde og skal bekæmpes med alle rimelige midler. I lovforslag nr. L 171 indgår allerede, at personer, der er dømt for vold mod en samlever eller ægtefælle, fratages adgangen til ægtefællesammenføring i 10 år.

Desuden indgår det i lovforslag nr. L 171, at der ikke kan ske familiesammenføring til et barn, hvis det åbenbart vil stride mod barnets tarv.

Socialdemokraternes medlemmer af udvalget er enige i forslagets intentioner og tager på det skarpeste afstand fra de mænd, der på afskyelig måde udnytter og misbruger udenlandske kvinder og børn efter at have fået dem til landet.

Når vi alligevel har valgt at stemme imod beslutningsforslaget, sker det med følgende begrundelser:

- Enkelte dele af beslutningsforslaget er med i ændringsforslagene til lovforslag nr. L 171, så også overgreb på børn udløser 10 års karenstid.
 - Vi tror ikke på, at mænd, der mishandler deres ægtefælle, så denne bryder ud af ægteskabet, vil efterkomme en beslutning om, at de har forsørgerpligten, indtil ægtefællen får permanent opholdstilladelse. Mange vil simpelthen blot undlade at betale og stifte gæld til det offentlige, der jo ikke passivt kan se til, at en person med lovligt ophold ikke har midler til daglige leveomkostninger m.v., hvorfor det offentlige må påtage sig nogle løbende udgifter for derefter at have vanskeligheder med at inddrive dem igen.
 - Det lyder meget sympatisk, at de deponerede 50.000 kr. skal komme den voldsramte ægtefælle til gode, hvis denne ønsker at vende tilbage til eget hjemland efter en skilsmisse. Men i praksis kan det næppe blive hele beløbet, medmindre det offentlige ikke skal have dækket de udgifter, der ellers skal dækkes af beløbet.
- For god ordens skyld skal det understreges, at Socialdemokraterne gerne medvirker til at fremsætte andre forslag, der kan sikre en opfyldelse